

Öppet brev om BoKlara

Till styrelse och ledning på Stockholms Stadsmission

Mitt namn är **Irina Bagley** och jag representerar gruppen "*Kvinnor utan adress*". De flesta av oss bor på [BoKlara](#) eller går på deras dagliga verksamhet. Den 15 februari 2023 kallades vi plötsligt på ett akut möte där vi blev informerade om att från 1 april 2023 ska dagverksamheten stänga klockan 15.30 istället för 19.00 som nu. Tidigare har denna verksamhet stängt kl 20.00 men öppettiderna har redan tidigare kapats med en timme. Varje tisdag har verksamheten stängt mellan 13.00 och 16.30 för personalmöte. Det är inte heller acceptabelt. Kvinnorna som kommer till dagverksamheten BoKlara har olika problem, en del är psykiskt sjuka, andra missbrukar narkotika, eller alkohol, eller röker allt möjligt och omöjligt och lite till, flera prostituerar sig också. Det finns också fattiga, hemlösa, bostadslösa, barnlösa samt äldre och de som har dålig hälsa eller fysiska problem.

Torsdagen den 16 februari 2023 fick vi information om att den 17 februari 2023 kl.13.00 kommer Stadsmissionens styrelse på besök.

Vi blev glada och tänkte att vi får prata med er men tyvärr blev det inget samtal alls. Ni kom hastigt och ännu snabbare försvann ni.

Det var bara en av deltagarna som fick säga några ord. Med detta beslut har ni gett oss enorma problem vilket ni kanske inte förstår. Jag ska försöka beskriva för er hur ser det ut i den absolut skrämmande situation som blir följderna av beslutet.

Låt oss börja från början med FN:s Agenda 2030, mål nummer ett – bekämpa fattigdomen, mål nummer två – ingen hunger, mål nummer tre – hälsa och välbefinnande osv. **Vad gör ni då?! Ni förstärker detta som måste bekämpas**, ni utsätter oss för förnedring och diskriminering. Det här river den sista

livlinan som många av oss har. Förra året dog 6 av våra deltagare, i år ännu en. Hur många fler offer behövs för att förstå vad som krävs?

Er organisation startade 1853 för att hjälpa de mest utsatta – vad gör ni idag? De här nedskärningarna utsätter oss som har de absoluta största behoven för ännu mer svårigheter. De flesta av oss är redan hemlösa och tvingas stanna över natten på T-Centralen. Vissa har gjort det i 15 jävla år, vissa pendlar, vissa åker buss eller t-bana medan ni sover i era egna sängar och tar dumma beslut som kapar vår nödvändigaste verksamhet. Många badar i smör och grädde medan vi tvingas till överlevnadssvårigheter. Styrelsen kom hit och lyste av välbefinnande medan deltagarna sov mitt på dagen då de måste vandra på nätterna. Deras biologiska klocka är vänd upp och ner men ni förstår inte detta. Det här utsätter oss medvetet och inplanerat för enorma lidanden och obeskrivlig smärta. Kanske några av er ska halvera era skyhöga löner för att vi ska existera, kanske någon av er ska avgå för att återlämna till oss den ekonomi som vi behöver för vår existens.

Ni förstår inte tydligt hur är det att sitta på T-Centralen när fötterna måste vara på golvet och sedan kommer vakterna och kastar ut dig, då byggnaden stängs under natten. Det spelar ingen roll att vi ska gå ut i kyla, snö, regn och mörker där vi blev våldtagna, sparkade, sönderrivna och dör. Ni lämnar oss med känslan att ni inte bryr er alls om detta – ni ville inte veta om något hemskt som vi utsätts för vardagligt.

Ni kom hit men vi fick inte öppna våra munnar för ni har inte tid för oss. Ni ville varsla era medarbetare på vår bekostnad. Dessa medarbetare som gör den absolut tyngsta jobbet och håller uppe er egen pyramid utan dem ska ni själva förfalla och det av naturliga lagar. En pyramid kan inte stå på sin spets. Rika och fattiga, mäktiga och maktlösa det är klassiskt enligt Karl Marx.

Ni får bidrag från staten och kommunen för att ni ska stödja behövande, men det finns många som packar sina fickor med pengar för det egna välmåendet. Allt som är dåligt verkar stoppas under mattan, locket läggs på, bladet vänds och sedan sekretessbeläggs allt.

Som juridiskt levande människa och suverän – Irina Bagley – hävdar jag enligt FN:s konvention om [mänskliga rättigheter artikel 21 punkt 1.2.3](#), att:

vi har rätt att delta i vår lands styre direkt.

Med den grunden beordrar jag er att behålla nuvarande öppettider på BoKlara dagverksamhet mellan klockan 8.00 till 19.00, sju dagar i veckan året om. Ni ska återkomma till oss och ge oss detta positiva svar som vi behöver inom 30 kalenderdagar. Tiden beräknas från denna dagen som detta brev skickas till er. Olydnad mot mina order och krav innebär ett personligt juridiskt ansvar från var och en av er.

Svar från Stadsmissionen:

Hej Irina,

Tack för ditt mejl och för att du engagerar dig i BoKlaras dagverksamhet och den förändring som görs nu av öppettiderna.

Jag ska försöka förklara varför ledningen tog beslut om att korta öppettiderna på BoKlara och BoCenter fr.o.m. den 1 april i år.

Beslutet har tagits utifrån förändrade ekonomiska förutsättningar under 2023. Hösten 2021, då vi genomförde den särskilda satsningen på förlängda öppettider på BoKlara och BoCenter, såg det ekonomiska läget annorlunda ut. Det var ett bättre ekonomiskt läge då med avsatta gåvopengar som gjorde att vi kunde förlänga öppettiderna.

I år ser det ekonomiska läget betydligt sämre ut för Stockholms Stadsmission och vi kommer behöva se över hur vi

kan komma ned i omkostnader i hela organisationen. För BoKlara och BoCenter innebär det att vi kortar öppettiderna dagtid. Detta är självklart olyckligt då vi vet att de båda enheterna betyder så mycket för så många. Men jag vill verkligen trycka på att vår absoluta ambition är att fortsätta erbjuda lagad mat, vila, värme och ombudskap men med förändrade öppettider.

Jag vill också med detta svar möta din oro kring att personal på BoKlara kommer att varslas på grund av kortare öppettider. Det stämmer inte, vi kommer inte varsla någon personal på BoKlara.

Jag tar med mig din kritik kring att ni uppfattade det som att styrelsen i fredags inte hade tid för frågor. Jag tänker att vi vid våra kommande besök på BoKlara ska se till att avsätta tid för samtal, lyssna in och möjlighet att ställa frågor. För styrelsens del så är det jätteviktigt att de får chansen att komma till våra enheter, lära känna den organisation som de engagerat sig i, få en inblick i enheternas vardag och på så sätt ge dem insikter kring den komplexitet som det innebär att leva i hemlöshet i Stockholm. Jag välkomnar som sagt en öppen och ärlig dialog och ser fram emot att vi vid tillfälle kan mötas och prata mer.

Återigen, tack för att du hörde av dig och för att du delar med dig.

Vänliga hälsningar,

Åsa Paborn

vd för Stockholms Stadsmision